

maaste begrundet i, at Midlerne i vedkommende Amtsfattigtasse have været saa smaa. Udvalget foreslaar altsaa her, at der i en Amtsrådsreds, hvor der findes Kommuner, som særlig ere trykkede paa Grund af Fattigbyrden, kan fra Amtsråds Sæde tilskydes Understøttelse af Amtsfattigtassen, men til lige, at der, hvis Amtsfattigtassen ikke har de fornødne Midler, kan tages dertil af Amtsrepartitionsfonden. Det er Forholdet efter de nuværende Regler: Man kan gøre dette. Man er imidlertid gaaet ud fra, at naar vi fik en ny Fattiglov, maatte noget saadant slaas fast, og at det ogsaa kunde være en Mindelse for vedkommende Amtsråd om at tage dette Forhold lidt mere under Overvejelse, end man af og til nu har gjort. Jeg er dermed færdig med Motiveringen af de Forslag, som høre ind under dette Afsnit, og skal altsaa tillade mig at anbefale de af Udvalget og Flertallet stillede Forslag og endelig det af et Mindretal under Nr. 8 stillede Ændringsforslag. Derefter vil jeg afvente, hvad ærede Mindretal have at sige om deres Forslag, før jeg atter udtaler mig.

Solch: Det Mindretal, hvortil jeg hører, kan i det hele og store slutte sig til den ærede Ordførers Udtalelser, idet vi i de aller fleste Forslag have været enige med ham. Jeg har derfor nærmest at udtale mig om de saa Forslag under dette Afsnit, som Mindretallet stiller selvstændig, og mod de Flertalsforslag, som ere anbefalede af den ærede Ordfører, og som vi ikke kunne slutte os til. Det første Forslag, jeg skal omtale, er Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 14 angaaende Husbondens Forpligtelser lige overfor det syge Ændende. I Lovforslaget, som det er forelagt, er det bestemt, at Husbonden skal udrede Løn til det syge Ændende og til lige give det Kost og Logis, saa længe Ændendet er i Huset. Mindretallet finder nu, at den ifølge denne Bestemmelse Husbonden paahvilende Forpligtelse er tilstrækkelig. Der skønnes ikke at være nogen fremtrædende Anledning til at udvide denne Forpligtelse for Husbonden. Husbonden, hvis Ændende bliver sygt, lider for det første den Ulempe, at han kan faa en stor Forstyrrelse i sin Virksomhed, indtil han kan faa et nyt Ændende eller faa den fornødne Arbejdskraft igen. Endelig, naar han fæster et nyt Ændende, skal han betale dette Kost og Logis og vedblivende betale Lønnen til det syge Ændende, hvilket synes at være en ikke ringe Byrde at have for en anden Person. Dette hele bunder i en Opfattelse af Ændendeforholdet, som i det hele vistnok ikke stemmer med det nuværende Forhold. Dette Forhold har i

Lidernes Løb faaet en ganske anderledes Karakter, end det oprindeligt havde, og det er sikkert, at et Ændende staar med store Retigheder lige overfor Husbonden, efter min Mening med større Retigheder, end Husbonden har overfor Ændendet, i alt Fald faktisk. Et Ændende kan med Lethed bryde Forholdet, og vi vide alle, at det Ansvar, som kan gøres gældende mod det, er saa at sige illusorisk. Mindretallet maa formene, at der ikke er nogen som helst Anledning til at udvide Forpligtelsen i Forholdet ud over, hvad Lovforslaget tilstiger. Jeg skal derfor opfordre til at stemme mod dette Ændringsforslag. For øvrigt vil det heller ikke kunne nægtes, at der kan paavises Eksempler paa, at et Ændende, som har en Sygdom, ligefrem søger en bestemt Plads for ad den Vej at opnaa disse Goder, som saaledes tilstiges. Vil man nu end yderligere udvide Husbondens Forpligtelse, vil det føre til, at man saa vidt muligt undgaar at sætte et Ændende for længere Tid end maanedsvis, hvad der heller ikke er saa heldigt. Det næste Forslag, som jeg skal udtale mig om, er Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 21; det er Spørgsmaalet om de hemmelige fødenes Stilling paa Fødselsstiftelsen. Det forekommer mig, at hele dette Spørgsmaal ikke i særlig Grad vedrører Fattigloven, det har jo været omtalt mange Gange tidligere, naar der i det hele taget var Spørgsmaal om uægte Børns Retstilting. Den ærede Ordfører gjorde ogsaa opmærksom paa, at det ikke fortrinsvis var den Ulighed med Anmeldelsespligten for Kommunen. Talen er om, men at det er Børnens Retstilting, det kommer an paa. Jeg erkender, at dette Spørgsmaal kan der være forskellige Meninger om, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører maa kunne indse, at ethvert Haab om at faa løst dette Spørgsmaal under denne Sag, kan han lige saa godt opgive paa Forhaand; jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, men kun tilraade at stemme mod dette Forslag. Jeg mener nemlig, at det Spørgsmaal hverken kan løses paa Fattigloven eller paa en Lov af den Natur, som vi havde for for nogen Tid siden, da der blev bevilget større Understøttelse til uægte Børn og paalagt Kommunerne nye Forpligtelser. Jeg mener, at den Sag, hvis den skal løses eller ændres, maa optages som et selvstændigt Spørgsmaal med Hensyn til Ændringer i Fundatsen vedkommende Fødselsstiftelsen; jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun tilraade at stemme mod dette Forslag. Det Forslag, som Flertallet har stillet under Nr. 21 til § 32 vedrørende Begrebet Betleri, kan jeg heller ikke